

[Iver Poulsen.]

placeret, idet de ikke blot ikke har fået del i den almindelige velstandsstigning, men endog har måttet se deres stilling yderligere forringet gennem stedfundne prisstigninger. Det styrker ikke tilliden til, at der er alvor bag statsministerens nye løfte om den private opsparing.

Statsministeren sagde også den 8. juni, at regeringens standpunkt med hensyn til opsparing som bekendt er, at det ikke virker på den økonomiske udvikling at erstatte offentlig opsparing med privat, og da særlig ikke hvis den offentlige opsparing falder mere, end den private stiger, og at det ville være ønskeligt at komme videre i denne diskussion om opsparing i stedet for at gentage standpunkterne; et af midlerne hertil var efter den højtærede statsministers opfattelse at overveje, om den private opsparing kunne stimuleres på en sådan måde, at den offentlige opsparing ikke samtidig blev nedsat. Når den højtærede statsminister og den høje regering lægger sig fast på det standpunkt, at staten først skal have lov til over skatterne at beslaglægge så stor en del af borgernes arbejdsfortjeneste under betegnelsen offentlig opsparing, som en socialistisk regering finder passende — og det ved vi af erfaring ikke er småpenge — og skatteyderne derefter kan få lov til at forsøge en privat opsparing med de smuler, som staten efterlader, så kan jeg forsikre den højtærede statsminister om, at statsministerens ønske om, at denne diskussion om privat opsparing kontra offentlig opsparing ikke vil høre op. Regeringsstandpunktet er jo ganske klart udtryk for den efter vor mening helt meningsløse opfattelse, at det offentlige har første ret til borgernes arbejdsfortjeneste; når det offentlige så har taget, hvad det finder rimeligt, overlades resten til den, der har ydet arbejdsindsatsen og tjent pengene — og denne rest er som oftest ikke ret stor, i hvert fald ikke stor nok til, at der kan blive tale om en opsparing og en investering af et sådant omfang, som er nødvendigt, for at vort erhvervsliv kan få en god udgangsposition og gode muligheder i den hårde konkurrence, det vil blive udsat for, hvis Danmark optages som medlem af et europæisk fællesmarked.

Men hvis der er alvor bag regeringens

overvejelser om mulighederne for at styrke den private opsparing, vil jeg opfordre regeringen til at begynde med at afskaffe den meningsløse formueskat, som de uafhængige har tilrådet det gang på gang — et ønske, som radikal ungdom ifølge dagspressen nu har tilsluttet sig — og så give den private opsparing og investering sådanne kår gennem skattemæssig begunstiggelse, at den virkelig kan konkurrere med forbruget, kort sagt, gøre opsparing til noget, der kan betale sig. Så skal den nok komme i gang, endogså i et sådant omfang, at den vil bidrage væsentligt til at befri regering og folketing for meget hovedbrud med, hvordan vi i fremtiden skal bære os ad med at umyndiggøre skatteyderne og administrere deres arbejdsfortjeneste.

Det var også med glæde, vi lagde mærke til statsministerens tilsagn om, at den arbejdsretlige lovgivning vil blive taget op til revision med henblik på følgende punkter: oplysning om mæglingforslags indhold, afstemningsregler, sikring af hemmelig afstemning og sikring af uhindret forbindelse med Grønland og Bornholm under arbejds-konflikter, for man vil jo nok erindre, at det netop var de bestående forhold på disse områder, som vi fra vor side kritiserede så stærkt under forårets arbejdsstridigheder. Da drog vi netop disse forhold frem og pegede på, at det efter vor opfattelse var ganske meningsløst og ansvarsløst, hvad der skete på disse områder. Dengang blev vi mødt med hånlatter fra regeringsbænkene og regeringspartierne bænke, men i dag har regeringen ganske åbenbart indset, at der bør tages fat på det, vi dengang fremdrog, og at det ikke er noget, som lige netop er egnet til at more sig over. Men vi er naturligvis tilfreds med, at regeringen har taget vor kritik til følge og nu søger de ganske uholdbare forhold rettet.

Den højtærede statsminister bebudede også, at der efter revisionen af naturfredningsloven i foråret ville blive nedsat en kommission til drøftelse af denne lovgivnings problemer. I den forbindelse vil jeg gerne minde om, at jeg ved behandlingen af lovforslaget i tinget gjorde rede for mit partis opfattelse af det, gående ud på, at den nu gennemførte naturfredningslov mere sigtede mod statsregereri og socialisering end mod naturfredning. Den højtærede statsminister